

РЕШЕНИЕ

№ 2695

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7958** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от К. А. В. –прокурор в Софийска районна прокуратура, подадена чрез пълномощник - адв.Ю. Г. от САК, срещу Заповед № РД-04-02-3407/25.07.2022г. на Административния ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено на К. А. В. да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на ВСС с Протокол № 24/14.07.2022г., съгласно чл.5 ал.2 т.7 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, поради висящо дисциплинарно производство - до приключване на дисциплинарно дело № 4/ 2021г. по описа на ВСС, заведено под адм.№ 1688/2021г. на Софийска районна прокуратура..

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена в нарушение на презумпцията за невинност, доколкото при липса на установено виновно поведение с влязъл в сила акт, не трябва да се търпят неблагоприятни последици. По отношение на правилата на ВСС за определяне и изплащане на допълнително трудово възнаграждение и конкретната разпоредба, посочена в оспорената заповед, се твърди, че в същата не са посочени конкретни доказателства и липсва анализ от органа дали действително е извършено нарушение, основание за неизплащане на допълнително трудово възнаграждение. Позовава се и на нормата на чл.31 ал.4 от Конституцията на Република България, въвеждаща недопускането на ограничение на правата на

обвиняемия, респ. и на привлечено към дисциплинарна отговорност лице, надхвърлящи необходимото за осъществяване на правосъдието. Като такива ограничения възприема именно въведените с нормата на чл.5 ал.2 т.7 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на допълнителни трудови възнаграждения. Поддържа, че оспорената заповед е издадена при пълна липса на мотиви, доколкото в нея е посочено единствено основание, съобразно което на жалбоподателя не следва да се изплаща допълнително трудово възнаграждение. Искане за отмяна на заповедта. Претендира за разности.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, представлява се от адв. Г., която поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира за разности по представен списък. Представя писмени бележки, допълващи доводите в жалбата.

Ответникът – административният ръководител на Софийска районна прокуратура в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В представен подробен писмен отговор оспорва жалбата, като представя хронология на образуването срещу жалбоподателя дисциплинарно производство по дисц.дело № 4/2021г. по описа на Прокурорската колегия на ВСС, както и подробно обосновава законосъобразност на оспорената заповед - издадена от компетентен орган при спазване на изисквания за форма на акта и на процедурата по издаването ѝ. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят К. А. заема длъжността прокурор в Софийска районна прокуратура.

Със Заповед № РД-04-02-3407/25.07.2022г. на административния ръководител на Софийска районна прокуратура, на основание чл.7 във вр. с чл.9 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на допълнителни трудови възнаграждения, е разпоредено на К. В. – прокурор в Софийска районна прокуратура да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение (ДТВ) по конкретни задачи, определено от Пленума на ВСС с Протокол № 24/14.07.2022г., съгласно чл.5 ал.2 т.7 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, поради висящо дисциплинарно производство - до приключване на дисциплинарно дело № 4/ 2021г. по описа на ВСС, заведено под адм.№ 1688/2021г. на Софийска районна прокуратура (СРП). Заповедта е връчена на К. В. на 11.08.2022г.

По делото не е спорно, че срещу К. В. е образувано дисциплинарно производство по административна преписка № 1688/2021г. на СРП, което продължава под № 4/2021г. по описа на ВСС, за което административния ръководител на СРП е уведомен с писмо изх.№ ВСС-11031/21 от 27.07.2021г. на главния секретар на ВСС.

С решение на Прокурорската колегия (ПК) на ВСС по Протокол № 27 /21.07.2021г., т.24.1., на основание чл. 314, ал. 5, във връзка с ал. 2 от Закона за съдебната власт, дисциплинарното производство по

административна преписка № 1688/2021 г. по описа на Софийска районна прокуратура, продължава под № 4/2021 г. по описа на ВСС, за налагане на дисциплинарно наказание на К. А. В. – прокурор в

Софийска районна прокуратура. С решението, по т.24.2. на основание чл. 316, ал. 3,

във връзка с ал. 1, изречение второ от ЗСВ, е избран чрез жребий дисциплинарен състав: Й. С., Г. К., С. П. и по т.24.3 от същия протокол, на основание чл. 316, ал. 3, във връзка с ал. 1, изречение второ от ЗСВ е определен за председател на състава Й. С., който е и докладчик. Решението по ПК на ВСС е публично достъпно на сайта на ВСС на адрес <https://vss.justice.bg/page/view/107224>.

С решение по Протокол 24/14.07.2022г. по т.50 .1 на Пленума на ВСС е дадено съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си на основание чл.7 вр. с чл.9 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на допълнителни трудови възнаграждения (Правилата) , като размера на средствата за ДТВ е определен до една основна заплата (с включено възнаграждение за ранг). За тези си правомощия административните ръководители на прокуратури са уведомени с писмо изх.№ 3639/21.07.2022г. на Главния прокурор.

Съобразно чл.5 ал.2 т.7 от Правилата, не се изплаща ДТВ на магистрат или съдебен служител при въсящо досциплинарно производство – до приключване на производството.

Съгласно чл.2 ал.3 от Правилата, в случаите по ал.2 т.7 , след приключване на дисциплинарното производство с влязъл в сила акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание, на лицата по ал.2 се изплаща ДТВ за периода от образуване до приключване на производството изр.2 на същата алинея определя как се начисляват и изплащат средствата за ДТВ в рамките на бюджета на органа на съдебната власт в този случай.

Между страните не е спорно, че по образуваното дисциплинарно производство №4/2021г. по описа на ВСС, с определение от 23.11.2021г. е даден ход на делото по същество.

В 14-дневния срок от последното заседание, т.е. до 07.12.2021г. включително, съгласно нормата на чл.319 ал.1 от ЗСВ, дисциплинарният състав не е приел решение, с което да „установява подлежащите на доказване факти, изразява становище относно обстоятелствата и правното основание за налагане на дисциплинарно наказание и предлага вида и размера на наказанието.“ Т. решение не е прието и до 22.06.2022г., когато с определение от същата дата, дисциплинарния състав е отменил определението си от 23.11.2021г., с което е дал ход на делото по същество. С писмо изх.№ ВСС-11031/21Г. от 30.11.2022г. председателят на дисциплинарния състав е уведомил съда, че производството по дисциплинарно дело №4/2021г. не е приключено към 30.11.2022г.

Дисциплинарното производство е приключило през 2022г., когато е прието решение по т.3 от Протокол № 2/25.01.2023г. на Прокурорската колегия на ВСС по дисц.дело № 4/2021г., с което не се налага наказание на К. А. В. - прокурор в СРП. Решението на ПК на ВСС е публично достъпно на адрес https://vss.justice.bg/root/f/upload/38/krpr02-25_01_2023-pk-0.pdf.

По делото са приобщени като доказателства представените с административната преписка и тези с писмения отговор на ответника.

По делото не са представени доказателства за обжалване на решението на ПК на ВСС по Протокол № 2/25.01.2023г., т.3.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок. Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 11.08.2022г., а жалбата срещу нея е постъпила в съда на 18.08.2022г.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорването, поради което е

допустима и следва да бъде разгледана по същество. С акта пряко се засягат правата и законните интереси на оспорващия, което обуславя и правния интерес на последния от обжалването му. Налице е индивидуален административен акт, представляващ волеизявлението на административен ръководител на орган на съдебната власт, овластен с конкретно правомощие по силата на Решение по т.50.1 от Протокол № 24/14.07.2022г. на Пленума на ВСС, в резултат от упражняването на което пряко се засягат правата и законните интереси на съответния магистрат - жалбоподател, което обуславя и правния интерес на последния от оспорване на заповедта на административния ръководител. Упражняването на правомощието за определяне на допълнителни възнаграждения е от позицията на ръководен административен орган, поради което обжалваната заповед попада в дефиницията на чл. 21, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Зам.районен прокурор на СРП И. С.. Компетентността на органа произтича от разпоредбите на чл. 140 от ЗСВ, съгласно която административният ръководител на районна прокуратура организира и ръководи дейността на съответната прокуратура, както и на чл. 6 и чл. 7 от Правилата, съгласно които размерът на средствата за допълнителни възнаграждения се определя от административните ръководители на органите на съдебната власт. Съгласно чл.168 ал.7 от ЗСВ административният ръководител във всички случаи на отсъствие възлага с писмена заповед на заместника си да изпълнява функциите му или част от тях.

От представения по делото копие на акт за встъпване в длъжност, прокурор Н. З. от 02.12.2020г. изпълнява функциите на административен ръководител - районен прокурор на СРП, като не се спори, че прокурор Н. З. е заемала, към момента на издаването на оспорената заповед, а и към настоящия момент, длъжността „Административен ръководител-Районен прокурор“ на Софийска районна прокуратура с ранг „Прокурор във ВКП/ВАП“. Със Заповед № РД-04-02-3334/21.07.2022г. Н. З. – адм.ръководител на СРП е възложила на И. С. – зам.районен прокурор на СРП да изпълнява функциите на адм.ръководител – районен прокурор на СРП за периода от 22.07.2022г. до 25.07.2022г. включително.

По отношение на формата на индивидуалния административен акт е приложима разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в ЗСВ не се съдържат специални правила. В оспорената заповед е като фактическо основание за издаването ѝ е посочено наличието на всящо дисциплинарно производство - по дисциплинарно дело № 4/2021г. по описа на ВСС, заведено под адм.№ 1688/21г. на СРП. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени решението на Пленума на ВСС по т.501 от Протокол № 24/14.07.2022г., указания на Комисия „Бюджет и финанси“ на ВСС, писмо изх.№ 3638/2019г. от 21.07.2022г. на Главния прокурор и чл.7 във вр. с чл.9 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на ДТВ.

Съдът намира за основателни доводите в жалбата за немотивиране на заповедта.

Съобразно решението на ВСС по т.50.1 по Протокол № 24/14.07.2022г. даденото съгласие е административните ръководители да упражнят правомощията си по чл.7 във вр. с чл.9 от Правилата, т.е. за определяне на ДТВ за постигнати резултати по конкретни задачи, като средствата за ДТВ (ал.2 на чл.9) не се изчисляват на база

отработени време, но се изплащат в рамките на утвърдения бюджет на съответния орган на съдебната власт по параграф 01-00 „Заплати“ (чл.9 ал.1 от Правилата). В оспорената заповед е посочено „да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи“, без да е посочен период, за който е разпоредено неизплащането на тези суми, както и дали нарушението, за което е образувано дисциплинарно дело № 4/2021г. има отношение към изпълнението на тези конкретни задачи, респ. съвпада ли времево. Доколкото дисциплинарното производство е под № 4/2021г., вкл. и административната преписка на СРП е № 1688/2021г., може да се предположи, че е образувано за дисциплинарно нарушение, извършено през 2021г. или преди 2021г., а жалбоподателят е лишен от ДТВ за постигнати резултати по конкретни задачи през 2022г. При това съдържание на оспорената заповед дсщата се явява лишена от мотиви, при което от съда не може да се осъществи контрол за материалната ѝ законосъобразност, което е основание за отмяната ѝ.

Съгласно чл.142 ал.2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото, след издаване на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания, т.е. установяването на нови релевантни факти в съдебното производство е допустимо. Така, дори и да се допусне, че към датата на издаване на оспорената заповед е било налице едно от отрицателните условия за определяне на допълнително възнаграждение - висящо дисциплинарно производство, до приключването на устните състезания пред настоящия състав е настъпил нов правнорелевантен факт - решението на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по т.3 от Протокол № 2/25.01.2023г., с което не се налага наказание на жалбоподателя К. В.. Този нов факт е от значение за делото, тъй като променя преценката за дължимост на ДТВ на жалбоподателя, доколкото наличието на висящо дисциплинарно производство и приключването му е единственото посочено фактическо и правно основание в заповедта, с което е отказано изплащането на допълнителното трудово възнаграждение. Този нов факт обосновава извода, че оспорената заповед е издадена в несъответствие с материалния закон и обуславя отмяната ѝ. Друг извод не следва и от разпоредбата на чл.7 ал.3 от Правилата, тъй като тази разпоредба се отнася не до дължимостта на ДТВ, което е предмет на оспорената заповед, а до начина по който се начисляват и изплащат средствата за ДТВ. Именно поради това се следва отмяна на заповедта за отказ от изплащане на сума за ДТВ, доколкото акта, с който следва да се произнесе административния ръководител на органа на съдебната власт по чл.7 ал.3 от Правилата има за предмет само начисляването и изплащането на средствата, периода за който се изплащат (от образуване на дисциплинарното производство до приключването му), както и от бюджета за календарната година, в която е приключило дисциплинарното производство (в т.см. Решение №1165 от 04.02.2016 г. по адм. д. № 5537/2015 г., VI отд. на ВАС).

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси на жалбоподателя, съобразно представения списък – 10 лв. заплатена държавна такса и 2000 лв. адвокатско възнаграждение. Направеното възражение от ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът намира за основателно, поради което и съобразявайки се с липсата на фактическа и правна сложност на делото и нормата на чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определя разноските за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК,

Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОГМЕНЯ по жалба на К. А. В. – прокурор в Софийска районна прокуратура, Заповед № РД-04-02-3407/25.07.2022г. на Административния ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено на К. А. В. да не се изплаща сума за допълнително трудово възнаграждение по конкретни задачи, определено от Пленума на ВСС с Протокол № 24/14.07.2022г., съгласно чл.5 ал.2 т.7 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, поради висящо дисциплинарно производство - до приключване на дисциплинарно дело № 4/ 2021г. по описа на ВСС, заведено под адм.№ 1688/2021г. на Софийска районна прокуратура..

ОСЪЖДА Софийска районна прокуратура да заплати на К. А. В. сумата от 1010 лв., представляваща направените разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: